



УКРАЇНКИ, ЯКІ ВРАЗИЛИ СВІТ

Видатні жінки України



КНЯГИНЯ ОЛЬГА

Видатна історична постать, одна із золотих сторінок нашої багатовікової історії. Вона була дружиною князя Ігоря і матір'ю Святослава Хороброго. Ця мудра, сильна, харизматична жінка на цілих 17 років стала правителем Київської Русі — однієї з наймогутніших держав того часу.

Канонізована католицькою і православною церквами як свята Ольга.



АННА ЯРОСЛАВНА

Донька Ярослава Мудрого, онука Володимира Великого, племінниця українських святих Бориса і Гліба.

Анна Ярославна - українська княгиня із Києва-найрозвиненішої столиці Європи в XI столітті. Анна - одна з найвидатніших жінок середньовіччя, що прославила Україну на всю Європу.

Єдина жінка, котра вела переписку з Папою Римським Миколою II.

У 1051 році Анна Ярославна стала королевою Франції. Київська княжна привезла до французької столиці давньоруське Євангеліє. Саме на ньому усі королі Франції до XVIII ст., вступаючи на престол, давали клятву під час коронації на вірність Франції.



РОКСОЛАНА

Анастасія Лісовська.

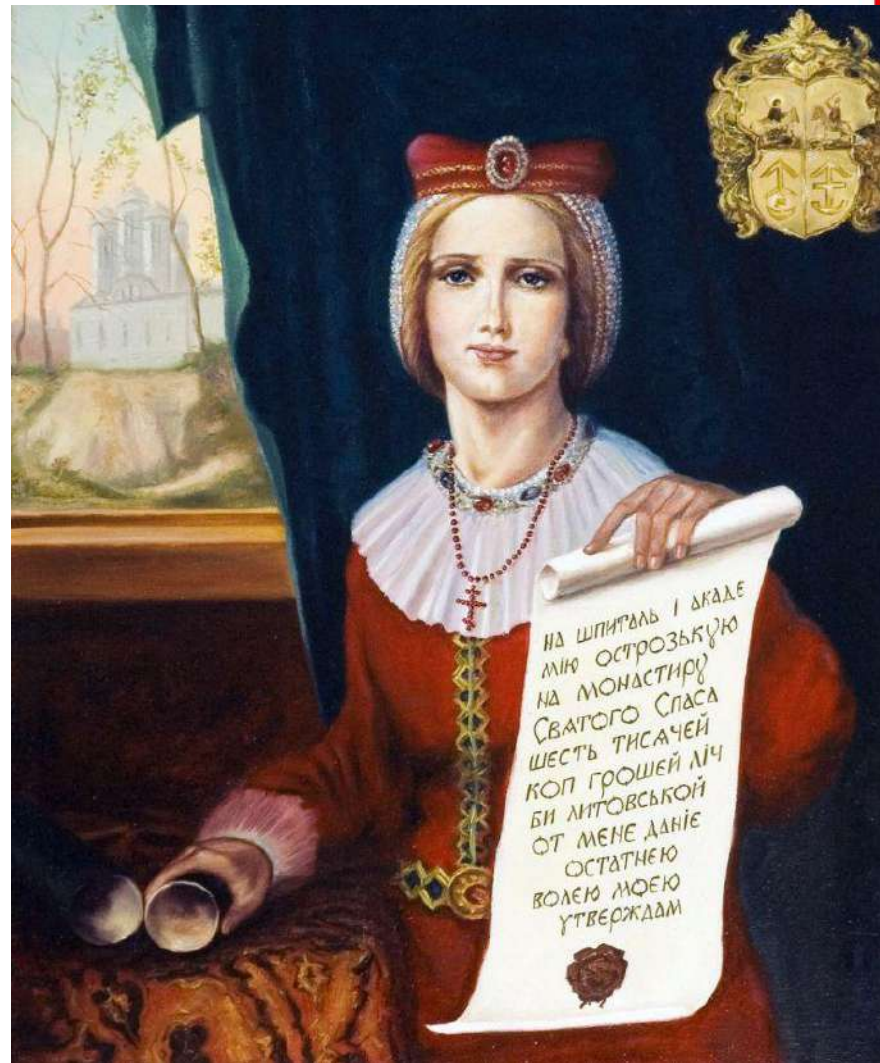
Але у XVI столітті її називали так: королева аланів. Вже перебуваючи в гаремі султана, вона вивчила турецьку мову та Коран.

За 200 років існування Османської імперії проста наложниця вперше стала дружиною султана. Українка стала в Туреччині серйозним політичним гравцем. Вона приймала послів, а султан радився з нею щодо важливих державних справ.



ГАЛЬШКА ЄЛИЗАВЕТА ОСТРОЗЬКА (1539 - 1582)

Княгиня походила з давньоукраїнського князівського роду Острозьких. У своєму заповіті Гальшка Острозька заповіла 6 тисяч кіп литовських грошей на розвиток шпиталю й православної академії, що планував відкрити в Острозі її дядько. Таким чином, Острозька академія, з'явилася з волі й за кошти Гальшки. Крім того вона протягом життя жертвувала гроші на розвиток культури.



МАРІЯ МАГДАЛИНА МАЗЕПА (1624 - 1707)

Ігуменя Києво-Печерського
Вознесенського і Глухівського
Успенського дівочих
монастирів, мати гетьмана
України Івана Мазепи.

Основоположниця
прикладного мистецтва —
гаптування сухозліткою
церковного одягу й ікон.



ГАННА БАРВІНОК (1828 – 1911)

Вона була першою письменницею нової української літератури, чільною представницею літератури етнографічного реалізму. Найчастіше її згадують лише, як дружину Пантелеймона Куліша. Та насправді, вона писала прекрасні оповідання. Та ранній шлюб, хатні та сімейні справи не залишили їй часу на реалізацію себе, як мисткині. Брала участь у розвитку філософії, ґрунтованої на українській державності.



ПЕЛАГЕЯ ЛИТВИНОВА (1833 - 1904)

Українська громадська діячка, етнографка, фольклористка. Практично немає такої галузі народної культури, яку б поминула увагою у своїх численних краєзнавчих дослідженнях Литвинова. Вона збирала матеріали з народного ткацтва, рибальства, кулінарії, народних вірувань, традицій, побуту, господарства тощо. Всі ці матеріали, зібрані під час численних етнографічних, мистецтвознавчих та фольклористичних розвідок, дослідниця ретельно вивчала та систематизувала. Зроблені та видані нею наукові записи здобули їй широку славу видатного знавця українських старожитностей не тільки в Україні, а й у Європі.



ОЛЕНА ПЧІЛКА (1849-1930)

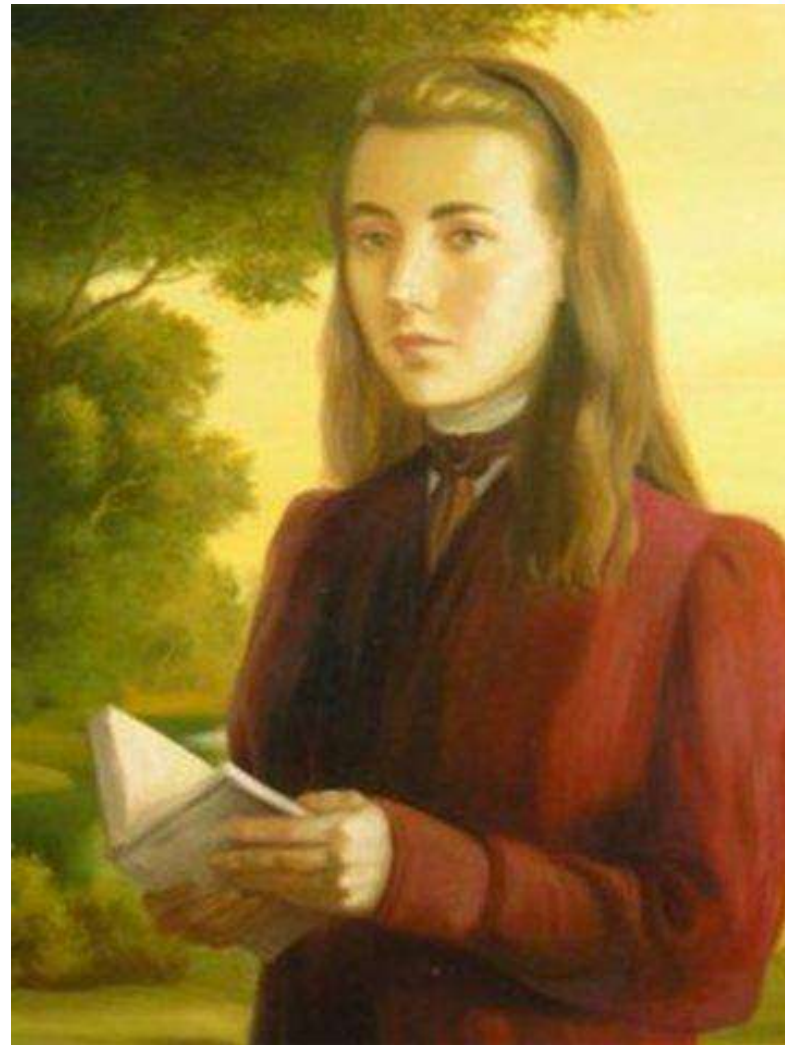
Ольга Петрівна Косач.

Висококультурна жінка, неординарна особистість, патріотка, письменниця і педагог, перекладач, фольклорист, етнограф, видавець і редактор, активна громадська діячка. Внесла великий вклад в розвиток української культури, відстоюючи її право бути знаною у світі. Серед видань, ініційованих і підтриманих Оленою Пчілкою, варто вирізнити феміністський альманах "Перший вінок". Це була заявка на право жінок говорити власним голосом. Мати Лесі Українки



СОФІЯ РУСОВА (1856 - 1940)

Берегиня української національної освіти. Українська педагогиня, письменниця, літературознавиця та громадська діячка, одна з перших борчинь за права жінок в Україні. Мала активну громадянську позицію. Започаткувала акцію допомоги голодуючим в Україні. Засновниця Національної ради українських жінок у Празі.



СОФІЯ ОКУНЕВСЬКА (1865-1925)

Стала першою жінкою-лікарем у Австро-Угорській імперії. Освіту отримала у Швейцарії. Після повернення з навчання вона так і не змогла отримати практику, адже й у Львові, й у Кракові відмовились визнавати її диплом. Роботу вона знайшла лише у Карлових Варах у Чехії, де разом з чоловіком вони відкрили приватну практику. Та згодом Краківський університет таки визнав її диплом, тож Окуневська повернулась до Львова. Вона перша у Львові використала променеву терапію у боротьбі з онкологією.



ЛЮДМИЛА СТАРИЦЬКА-ЧЕРНЯХІВСЬКА (1868 - 1941)

Письменниця та громадська діячка.
Донька Михайла Старицького
У роки Першої світової війни брала
активну участь у роботі Київського
комітету для допомоги українцям-
утікачам, працювала сестрою милосердя
у шпиталі для поранених.

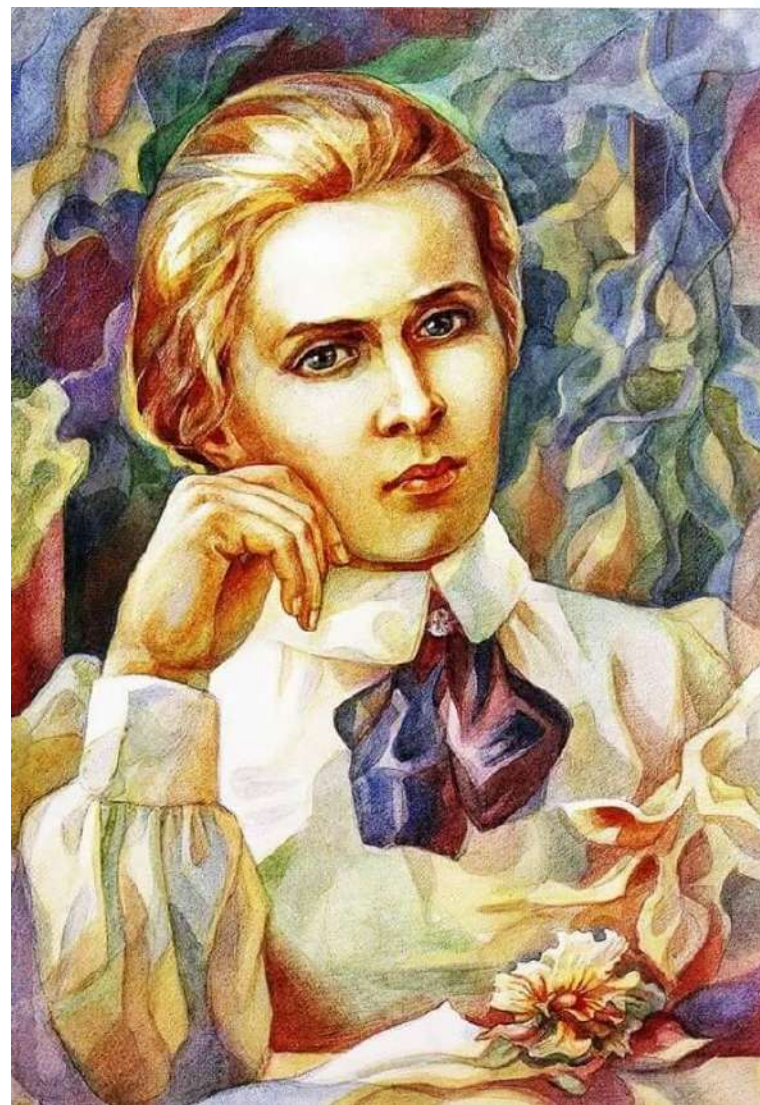
Пізніше її обрали до Української
Центральної Ради. Була членкинею
Національної академії наук України.
Жертва сталінського терору.



ЛЕСЯ УКРАЇНКА (1871-1912)

Українська письменниця,
перекладачка, культурна
діячка. Співзасновниця
літературного гуртка «Плеяда».
Брала активну участь в
українському національному
та жіночому русі.

Входить до переліку
найвідоміших жінок давньої та
сучасної України.



СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА (1872-1952)

Легенда оперної сцени,
примадонна ХХ століття.
Виступала на сценах Одеси,
Львова, Парижа, Неаполя,
Буенос-Айреса, Риму, Мілану. У
1904 році на запрошення
Пуччіні виконала оперу
Баттерфляй в театрі "Гранде" в
Північній Італії. Після її
блискучого виконання ця опера
здобула всесвітнє визнання.
Співати на одній сцені з
Соломією вважали за
честь Федір Шаляпін та Енріко
Карузо.



МАРІЯ ЗАНЬКОВЕЦЬКА (1854-1934)

Актриса і театральна діячка, провідна зірка українського театру кінця XIX і початку XX століть. Вона увійшла в історію театру як видатна українська трагедійна актриса, що у створюваних сценічних образах уособлювала символ української жінки.



НАТАЛІЯ ПОЛОНСЬКА-ВАСИЛЕНКО (1884-1973)

Одна з провідних представниць державницької школи в українській історіографії, авторка майже 200 наукових праць у царині історії Запоріжжя та Південної України. Ії археографічні студії стали одним із джерел розвитку української історичної науки. Дійсний член Наукового товариства ім. Шевченка, академік Української Вільної Академії наук та Міжнародної Академії наук у Парижі, професор Українського вільного університету у Празі та Мюнхені.



МІЛЕНА РУДНИЦЬКА (1892 - 1976)

Українська громадсько-політична діячка, журналістка, письменниця, викладачка. Була однією з ідеологинь жіночого руху Західної України та його провідних діячок. Голова центральної управи Союзу Українок, Українського жіночого конгресу в Станиславові, Світового Союзу Українок, політичної жіночої організації «Дружина Княгині Ольги»; редакторка двотижневика «Жінка» (1935—1939); учасниця і представниця українського жіноцтва на міжнародних жіночих з'їздах.



КАТЕРИНА БІЛОКУР (1900-1961)

Українська художниця, майстер народного декоративного живопису, представниця «наївного мистецтва». Талановита українка, яка дивовижною силою своєї фантазії передавала на полотні незвичайну красу, розмаїття квітів рідної землі. Якось на виставці у Парижі всесвітньо відомий митець Пабло Пікасо побачив полотна української художниці, він був вражений талантом майстрині. “Якби у Франції була така жінка, ми б змусили весь світ говорити про неї”, — захоплено сказав художник.



ОЛЕНА КАЗИМИРЧАК-ПОЛОНСЬКА (1902 - 1992)

Українська вчена-астроном. Викладала математику й астрономію в Херсоні, Ленінграді, була доценткою кафедри вищої математики в Одесі. Стала членкинею Міжнародного астрономічного союзу. Брала активну участь в організації та проведенні всесоюзних і міжнародних астрономічних семінарів та симпозіумів. Почесна членкиня Всесоюзного товариства сліпих (зокрема, брала участь у виданні праць з вищої математики та програмування шрифтом Брайля).

В 1941 році, під час окупації Львова, ризикуючи власним життям, врятувала польських офіцерів. Вона робила їм посвідчення стажерів Львівської обсерваторії, щоб вони могли покинути місто.



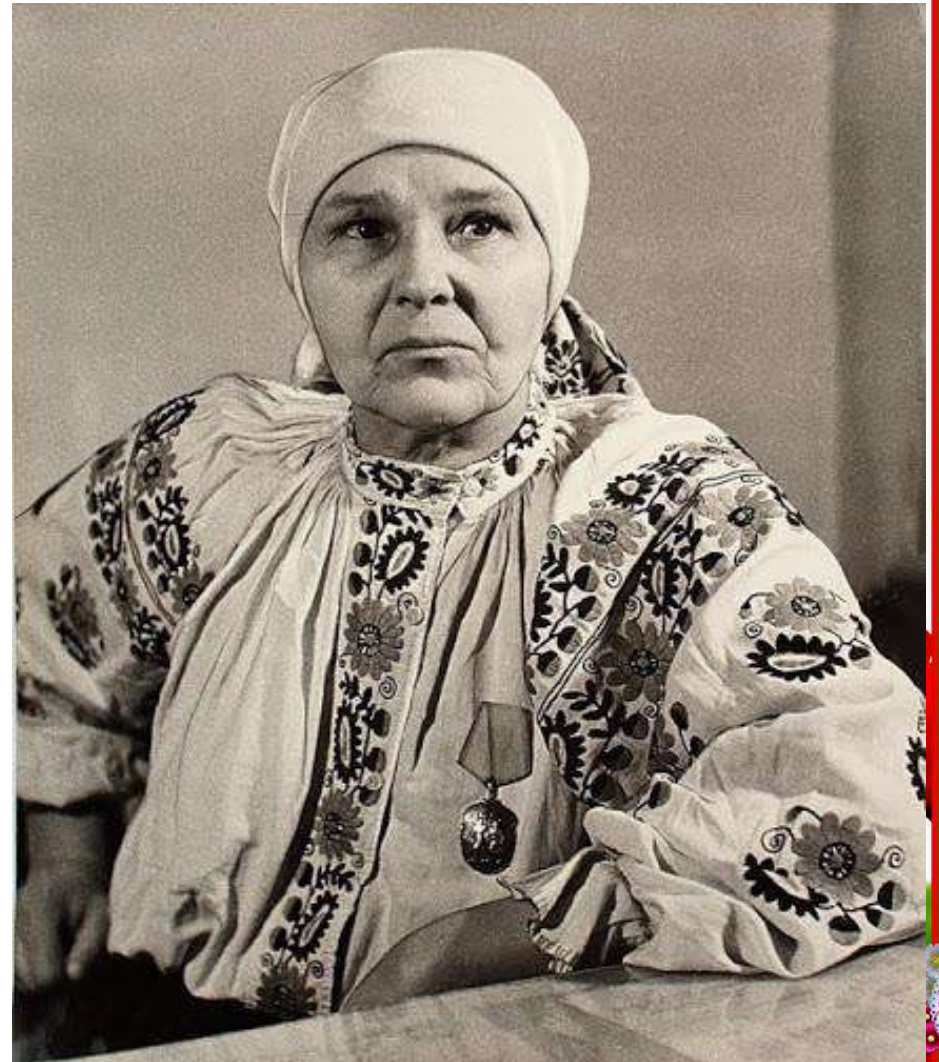
ОЛЕНА ТЕЛІГА (1906-1942)

Українська поетеса, публіцистка,
літературний критик,
діячка ОУН. Під час Другої
світової війни у Києві очолила
створену Спілку українських
письменників.
Видавала тижневик «Літаври».
Розстріляна в Бабиному Яру.



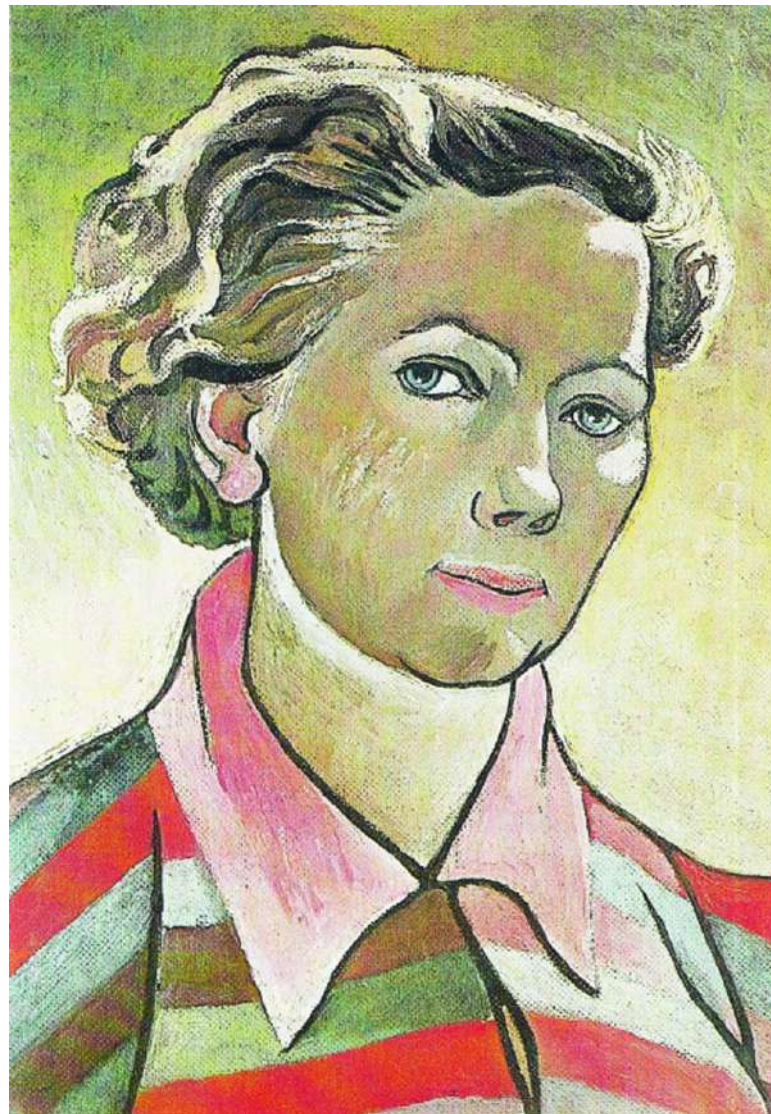
МАРІЯ ПРИМАЧЕНКО (1908-1997)

Українська народна художниця, представниця «наївного мистецтва»; лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка. Заслужений діяч мистецтв УРСР з 1970, 2009 рік — за рішенням ЮНЕСКО — визнано роком Марії Примаченко.



ГАЛИНА МАЗЕПА-КОВАЛЬ (1910 - 1995)

Українська і венесуельська художниця, ілюстраторка. Хоча більша частина її творчого життя пов'язана з далекою Венесуелою, яка вимушено стала «другою батьківщиною» для художниці, вона згадувала Україну в листах та картинах все життя.



АЛЛА ГОРСЬКА (1929-1970)

Українська художниця-шістдесятниця, дисидентка і відома діячка правозахисного руху 1960-х років в Україні.



ЄВГЕНІЯ МІРОШНИЧЕНКО (1931–2009)

Оперна співачка, педагог, професор, народна артистка України та СРСР, лауреатка Національної премії імені Тараса Шевченка й Державної премії СРСР, Герой України. Була окрасою і символом української опери другої половини ХХ століття, з її мистецтвом пов'язана світова слава національної вокальної школи.



СОЛОМІЯ ПАВЛИЧКО (1958 -1999)

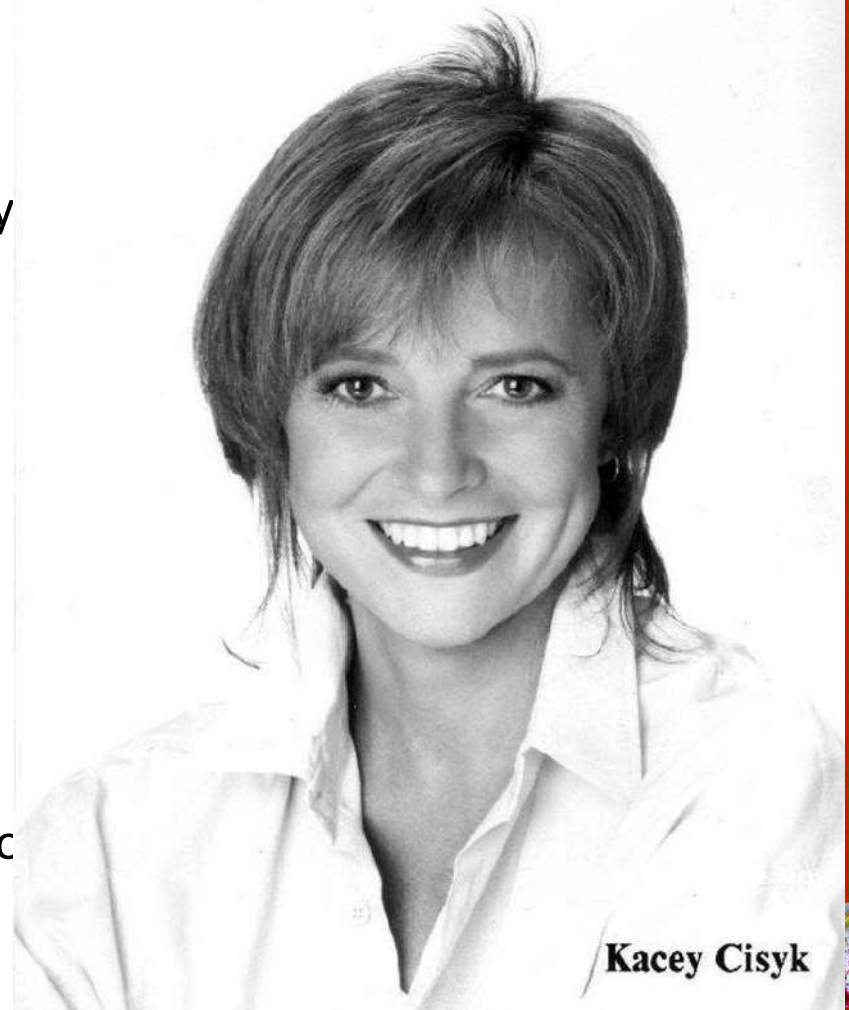
Письменниця,
літературознавець,
перекладач, публіцистка,
автор праць з теорії
літератури та історії
фемінізму.
Засновниця видавництва
перекладної наукової
літератури «Основи».
Доктор філологічних наук,
професор Києво-
Могилянської академії,
член Спілки письменників
України.



КВІТКА ЦІСИК (1953-1998)

Квітослава-Орися Цісик народилась у США у родині емігрантів, проте рідну Україну любила понад усе. Володимир Цісик, відомий український скрипаль-віртуоз, навчив доньку грати на скрипці, та свій вибір Квітослава зробила на користь співу. Саме вона була виконавицею пісні «Ти осяюєш моє життя», яка здобула Оскар у 1978 році.

Найбільше гріють душу Квітчині два альбоми українських пісень – «Пісні України» та «Два кольори». Голос Квітки Цісик неможливо сплутати ні з чим іншим. Маленька і тендітна, вона поєднала у собі усі стилі співу, від опери до етно, та навіть володіла «білим голосом» – унікальною манерою співу, що походить з глибини Карпат.



Kacey Ciszyk

ЛІНА КОСТЕНКО (1930)

Українська письменниця, поетеса-шістдесятниця. Лауреатка Шевченківської премії .

У радянські часи брала активну участь у дисидентському русі, за що була надовго виключена з літературного процесу.

Почесний професор Києво-Могилянської академії, почесний доктор Львівського та Чернівецького університетів.

Відмовилася від звання Героя України. Входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України.

Саме її прізвище є найбільш часто згадуваним під час пошуку в інтернеті серед українських поетес і письменниць.



АДА РОГОВЦЕВА (1937)

Відома українська акторка театру та кіно, Народна артистка України, професор Національного університету культури, Герой України. Ада Миколаївна лауреат числених премій, володар багатьох звань, орденів і нагород. Вона зіграла дуже багато визначних ролей у театрі і кіно, її внесок в українську культуру величезний. Вона і сьогодні продовжує нас дивувати своїм талантом, акторка часто з'являється на телеекранах у сучасних кінострічках та різноманітних проектах.



НІНА МАТВІЄНКО (1947)

Українська співачка, народна артистка України, лауреатка Державної премії УРСР ім. Шевченка, Герой України. Член Спілки кінематографістів України. Голосом Ніни Матвієнко співає й плаче Україна, її співочій майстерності аплодували в багатьох країнах світу. Яскравий талант Ніни Матвієнко творить дива: повертає українців до витоків національного мелосу, розкриває його неповторну красу, живить душу.





**ВСЕ ВІД
ЖІНКИ БЕРЕ
СВІЙ
ПОЧАТОК...**

